

6. Кривицька О.Р. *Формування прибутку підприємств в умовах ринкової економіки* / О.Р. Кривицька // *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Економіка.* – 2009. – Вип. 11. – С. 281-288.
7. Цал-Цалко Ю.С. *Фінансовий аналіз: підручник.* – К., «ЦУЛ», 2008.

Каляндрук Христина Володимирівна, студентка 4 курсу
Дмитришин Марта Василівна, к. е. н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

КРЕДИТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

В сучасних умовах соціально-економічного розвитку України банки є одними з найголовніших суб'єктів, що забезпечують акумуляцію та перерозподіл фінансових ресурсів. Останніми роками спостерігається тенденція уповільнення розвитку банківського кредитування. Це зумовлює необхідність аналізу та пошуку напрямів вдосконалення кредитної діяльності комерційних банків [1].

З економічної точки зору кредитом є форма позичкового капіталу, що надається на умовах повернення та зумовлює виникнення кредитних відносин. Кредитні відносини – це частина економічних відносин щодо надання коштів в позику та поверненням її разом із певним відсотком.

Кредитні відносини утворюються та діють між двома суб'єктами – кредитором, який надає позику, та позичальником, який одержує позику. Метою кредитора є отримання прибутку, а метою позичальника – задоволення потреби в додаткових грошових ресурсах. До групи кредиторів відносять насамперед кредитні установи, поміж яких головне місце займають банки [2].

У зв'язку з трансформаційними процесами в економіці, складними соціальними та політичними умовами в країні, сучасний стан банківської системи в Україні важко передбачити.

Здійснимо аналіз динаміки змін кількості банків в Україні в період з 01.01.2016 р. по 01.01.2019 р. (рис. 1) [3].

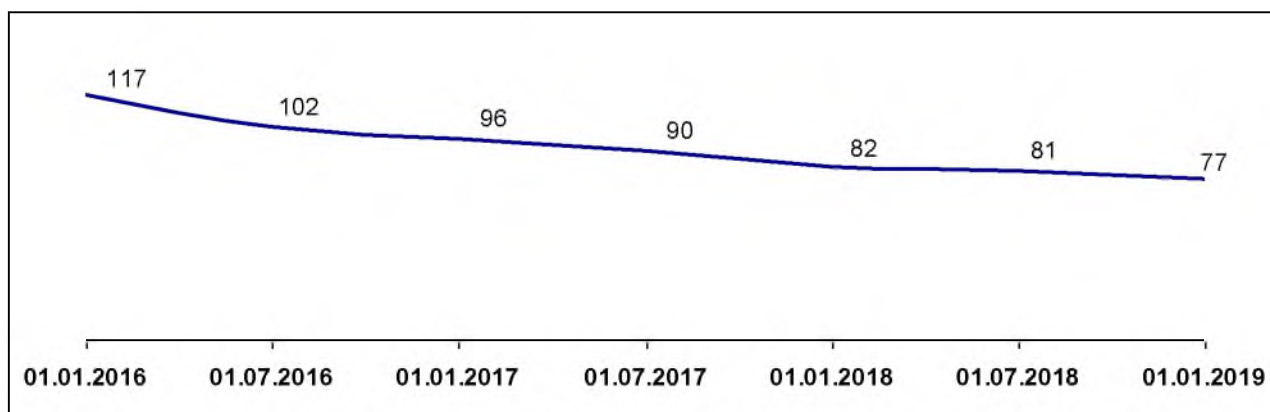

Рис. 1. Динаміка зміни кількості банків в Україні

Кількість банків з 1 січня 2016 р. по 1 вересня 2019 р. скоротилась на 40. Наслідком закриття такої значної кількості банків є припинення кредитування цими банками домогосподарств та підприємств.

Розглянемо динаміку виділених кредитів за секторами економіки за 2016–2018 рр. (табл. 1) [3].

Таблиця 1

Виділені кредити за секторами економіки за 2016 – 2018 рр.

Сектори економіки	2016 р.		2017 р.		Жовтень 2018 р.	
	млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%
Домашні господарства	163 555	16,4	174 268	17,1	205 590	18,6
Нефінансові корпорації	822 114	82,3	829 932	81,6	890 169	80,4
Сектор загального державного управління	1 430	0,1	1 522	0,1	2 400	0,2
Інші фінанс. корпорації	11 583	1,2	10 936	1,2	9 372	0,8
Усього	998 682	100	1 016 657	100	1 107 530	100

Отже, кредити надані домашнім господарствам зросли з 16,4% до 18,6%, в той час як кредити, надані нефінансовим корпораціям, зменшилися з 82,3% до 80,4%, кредити, надані сектору загального державного управління, зросли до 0,2%, а кредити, надані іншим фінансовим корпораціям, скоротилися з 1,2% до 0,8%. Найбільшу частку в структурі займає сектор нефінансових корпорацій.

Можна зробити висновок, що незважаючи на погіршення економічної ситуації в Україні, загалом обсяги кредитування збільшувалися. Проте цей ріст не є суттєвим, що зумовлює необхідність вдосконалення кредитної діяльності комерційних банків.

Для забезпечення ефективної кредитної діяльності банкам необхідно:

- встановлювати чіткі цілі стосовно співвідношення ліквідності та дохідності кредитних операцій на перспективу;
- виконувати постійний аналіз кон'юнктури кредитного ринку на регіональному рівні та по країні в цілому;
- застосовувати комплексний програмно-цільовий підхід до планування діяльності банківської установи;
- аналізувати та поновлювати кредитні продукти;
- поліпшувати маркетингову діяльність (шляхом встановлення оптимальних кредитних ставок та залучення нових клієнтів);
- посилювати кредитний моніторинг;
- покращувати методику оцінювання кредитоспроможності позичальників;
- проводити оцінку якості кредитного портфеля із використанням ефективних оціночних інструментів;
- оцінювати перспективи нарощування ресурсної бази;
- поліпшувати систему ризик-менеджменту;
- забезпечувати регулярний перегляд цінової політики;

- аналізувати рівень кваліфікації персоналу і здійснювати систематичне його підвищення.

Отож забезпечення ефективності кредитної діяльності можливе тільки за ретельного підходу банківської установи до реалізації кожного етапу кредитного процесу. За умов нестабільної економіки особливої необхідності набуває своєчасність корегування процесу кредитування та визначення найбільш вигідної для банку тактики кредитної діяльності. Важливо забезпечувати проведення гнучкої кредитної політики, направленої на збереження кредитного потенціалу комерційного банку, його стабільну та прибуткову діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бикова, О. В. Оцінка ефективності кредитної політики банку / О. В. Бикова, О.В. Марченко // Молодий вчений. – 2017. - №3 (43) – с. 586-589.
2. Положення Національного банку України «Про кредитування». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0246500-95>.
3. Офіційний сайт Національного банку України. URL: <https://bank.gov.ua/control/uk/index>.

**Тичковська Анна Ярославівна, студентка 2 курсу,
Стефанишин Лілія Стефанівна, к.е.н.,
доцент кафедри гуманітарних і
фундаментальних дисциплін**

АНАЛІЗ ЗАЛУЧЕННЯ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Питання залучення іноземних інвестицій в економіку України було й залишається актуальним з огляду на поглиблення її кризового стану та потреби відновлення промислового сектору у країні й розвитку інших галузей народного господарства.

Здійснення структурної перебудови економіки України і проведення економічних реформ, досягнення значного відтворення та ефективного використання виробничого й кадрового потенціалу потребує значних ресурсів, особливо фінансових. Тут іноземні інвестиції можна розглядати як катализатор економічного розвитку та стабілізації політичної ситуації в країні за умови, що основні напрями інвестиційних процесів перебувають у межах загальної економічної стратегії держави. Іноземні інвестиції здатні позитивно впливати на рівень зайнятості населення, платіжний баланс країни, впровадження новітніх технологій, структурну перебудову економіки тощо.

Дослідження природи, особливостей й визначальних чинників інвестиційної діяльності є предметом наукових інтересів багатьох вітчизняних, зокрема: А.І. Амоша, І.О. Бланк, О.М. Іваницька, Т.В. Майорова, А.В. Мерзляк, В.М. Геєць, Н.А. Руснак, В.А. Руснак, Л.М. Зайцева, О.І. Козака, В.С. Комарова, В.М. Ланового, і зарубіжних вчених, таких як Ф. Бергера, Л. Гітмана та інших. Незважаючи на велику кількість наукових праць і значні досягнення, проблематика інвестиційної діяльності залишається актуальною й